

ANDAGT

Guds ustyrlige, uforudsigelige ånd

Juni måned er over os. Måned, hvor sommerferierne begynder at indfinde sig på skoler og arbejdspladser. Det er en herlig tid, hvor vi ser frem mod de uger, der venter os uden hverdagens faste gøremål. Skolen lukker, arbejdspladserne kører på lavt blus, og foreninger og fritidsklubber går i dvale.

Sådan er det for rigtig mange af os, og det er med til at give året sin rytme. I kirken har vi også sådan en årsrytme, som også netop nu går ind i en ny fase. Vi har fejret jul, påske og pinse. Og nu går vi ind i en ny tid i kirkens kalender. Den tid hedder trinitatistiden. Her har søndagene de ikke så ophidsende navne: 1. søndag efter trinitatis, 2. søndag efter trinitatis og så videre helt op til 25. søndag efter trinitatis.

Det er med andre ord denne tid, hvor den kirkelige hverdag indfinder sig, for i det kommende halve år skal vi ikke fejre nogen af de store højtider i kirken.

Pinsen er den sidste af de store højtider, og den handler om, at Jesus forlader sine venner, sine disciple, men i stedet sender dem Guds hellige ånd. Og gennem den kan han på én gang være sammen med alle kristne. Den ånd sætter liv i den kristne kirke pinedag i Jerusalem for snart 2.000 år siden. Her taler Jesu disciple til folket, og folket bliver i den grad påvirket af Helligånden. I sådan en grad, at 3.000 af dem begynder at tro på Jesus og bliver døbt.

Og Guds ånd sætter stadig liv i kirken. Det betyder, at man aldrig helt kan vide, hvad der sker, hvis man sætter foden indenfor til en af de mange gudstjenester i vores kirker. For her er Guds ånd på spil, og den er ustyrlig og uforudsigelig ligesom sommervejret. Den kan virke helt fraværende og kold, og den kan pludselig brage igennem med sommerhede i hjertet eller ryste os med voldsomme tordenbyger. Den kan skabe tro, håb og kærlighed, og den kan ryste os og konfrontere os med de ting, der er tunge og mørke.

Det er de vilkår, som vi har at leve vores kristne liv under, både når det er hverdag, og når det er ferie og fest. Troen, håbet og kærligheden er noget, som Gud giver os. Det gør han når han vil, og hvordan han vil. Vi kan ikke tiltvinge os noget af det. Men vi være med til gudstjenesten og alle andre steder, hvor man kan høre budskabet om Jesus. For dér ved vi, at Helligånden huserer – ganske ustyrligt og uforudsigeligt.

Sognepræst Jørgen Moeslund

Juni 2018